

Sandstensrelief fra 1300-tallet på ydermuren i Stadskirken i Wittenberg

Smågrise og jøder dier en so. En rabbi ser i dens bagdel (=på den måde erhverver jøderne sig deres viden). – Luther kaldte soen for Talmud

Viser middelalderkirkens antijødiske holdning

Love for Den Danske Israelsmission

§ 2. Formål

Den Danske Israelsmissions formål er:

- at bringe evangeliet om Jesus Kristus til jøderne
- at lytte til, hvad Bibelens Gud vil sige os gennem jødernes vidnesbyrd
- at fremme indbyrdes kendskab og forståelse mellem jøder og kristne og derved fjerne gensidige misforståelser
- at modvirke og bekæmpe antisemitisme under enhver form.

I det omfang, det tjener formålet, samarbejder Den Danske Israelsmission med organisationer, kirker og messianske jøder.

§ 3. Grundlag

Den Danske Israelsmission udfører sit arbejde på den danske evangelisk-lutherske folkekirkes grund som udtryk for kirkens forpligtelse over for det jødiske folk.

Fra hjemmesiden

I Israelsmissionen kan man have forskellige meninger om mange forhold – ikke mindst om de aktuelle problemer i den mellemøstlige konflikt

VEDTÆGTER FOR ORDET OG ISRAEL

§ 2 Formål og grundlag

Stk. 1. Under mottoet "Skriften kan ikke rokkes" (Joh 10,35) er det bevægelsens formål at arbejde for, at kristne skal få Bibelens syn på folket Israel og folket Israel Bibelens syn på Jesus Kristus, samt at give kristne mulighed for at betale af på den taknemmelighedsgæld, vi som kristne har over for Israel.

Stk. 2. Ordet og Israel bygger sit arbejde på:

- De bibelske Skrifter som Guds inspirerede, fuldt troværdige og urokkelige ord og eneste kilde og norm for kristen tro, lære og liv.
- Den danske Folkekirkes evangelisk-lutherske bekendelse.

Dansk Jødisk Venskabs Formålserklæring

Dansk-Jødisk Venskab tror, at Gamle og Ny testamente er en uadskillelig enhed og åbenbaring, hvis endelige formål er at bringe frelse og velsignelse til alle folk. Navnene Israel og Jesus Messias hører uadskilleligt sammen.

Dansk-Jødisk Venskab tror, at staten Israels genfødsel i 1948 skyldes Guds indgriben i historien, og at det moderne Israel derfor kun kan forstås på baggrund af det profetiske ord.

Dansk-Jødisk Venskab ser det som sit formål at virke som et forum for dialog mellem jøder og kristne.

Dansk-Jødisk Venskab ser det endvidere som sin opgave og sit formål at være i en diakonal tjeneste over for det jødiske folk.

Dansk-Jødisk Venskab tror, at vi lever i hurtigt skiftende tider, og vi vil derfor opmuntre til forbøn for Israel og vort eget folk, ligesom vi vil modarbejde antisemitisme og støtte Israel, hvor der er mulighed for det.

Hvad skal vi kristne da nu stille op med dette forkastede, forbandede jødiske folk ? At affinde os med dem, skal vi ikke, de er nu hos os, og vi kender til deres løgne, forhånelser og forbandelser. Det skal vi ikke, for at vi ikke skal blive delagtig i alle deres løgne, forbandelser og forhånelser. Vi kan ikke slukke den guddommelige vredes uophørlige brand, som profeten siger (Jer 4,4) og ej heller omvende jøderne. Vi skal med bøn og gudsfrygt udøve skarp barmhjertighed, om vi dog kunne redde nogle enkelte fra flammerne og ilden. Men vi må ikke hævne os. Hævnen over dem er sikker nok, og den bliver tusinde gange værre, end vi kunne ønske det for dem. Men jeg vil nu give mine gode råd:

1. Synagoger og jødiske skoler skal afbrændes, og de bygninger, som ikke kan brænde, skal man overdynges med jord og begrave.
2. Man skal nedbryde og ødelægge jødernes beboelseshuse, og så kan man anbringe jøderne under halvtage eller i stalde, sådan som man gør med sigøjnerne.
3. Man skal fratage jøderne deres bønnebøger og talmudiske skrifter.
4. Man skal under trussel om dødsstraf forbyde rabbinerne at undervise, for de er banditter, som bruger det arme folks lydighed til deres egen ulydighed mod Herrens lov. De inddrypper gift, forbandelser og forhånelser i det almindelige jødiske folk.
5. Man skal helt ophæve det frie lejde til landevejene for jøderne. De skal holde sig hjemme.
6. Man skal forbyde jøderne at drive "ågerforretninger" og fratage dem alle kontanter og klenodier af sølv og guld, for alt, hvad de har, det har de taget fra os kristne. De beslaglagte midler kan man så give til de jøder, som går over til kristendommen, så de har en startkapital.
7. Man skal give de unge, stærke jøder og jødinder plejl, økse, hakkejern, spader, rok og ten og lade dem selv tjene til føden - men iøvrigt uddrive dem af landet for altid. Gennem Guds skarpe barmhjertighed kan Guds vrede måske blive en lille smule mindre mod dem, men under alle omstændigheder: væk med dem !

Der Stürmer

Sonder-Nummer
sches Wochenblatt zum Kampfe um die Wahrheit
HERAUSGEBER: JULIUS STREICHER

Sonder- nummer 6	Erscheinenszeit: Einzel-Nr. 20 Wg. Bezugspreis monatlich 44 Wg. jährlich 504 Wg. Bestellungen bei dem Verleger oder bei den Buchhandlungen a. d. Verlag. Inhalt der Anzeigenliste 14 Tage vor Erscheinen. Preis 20 Pfennig. Die ca. 22 mm breite, 1 mm hohe Kantenlinie im Ausgeschnitt - 75 Mill.	München, im März 1937	Verlag: Der Stürmer, Julius Streicher, München-N., Plannergasse 18. Bezugsleitung: Altes Büro, München-N., Plannergasse 18. Zustellschreiber 21482. Postfachkonto Post München Nr. 125. Schriftleitung: München-N., Plannergasse 18. Anzeigenleiter 21472. Schriftleitung: Altes Büro, Freitag (nachmittags). Buchhandlung: Zumbach 2, München 101.	15. Jahr 1937
---------------------	--	--------------------------	---	------------------

Judentum gegen Christentum

Jüdisch bolschewistischer Vernichtungskampf gegen die christliche Kirche

Also spricht Satane

Noch niemals war das Christentum in seiner ganzen Geschichte einer größeren und gewaltigeren Gefahr gegenübergehanden, als in der jetzigen Zeit. Wohin das Auge heute sieht, überall erblickt es die drohenden Anzeichen dieser Gefahr. Der große Widersacher aller Menschen, der Antichrist, hat sich erhoben. Er befindet sich auf der ganzen Linie im Angriff und im Vormarsch. Das Christentum aber befindet sich auf der ganzen Linie auf dem Rückzug. Schon ist in einem Nierenreich, das ein Sechstel der ganzen Erdoberfläche umfaßt, das Christentum ausgerottet. Dieses Reich ist Rußland, die heutige Sowjetunion. In einem anderen Land, in Spanien, sind zum großen Teil die Kirchen niedergebrannt und überall dort, wo die jüdisch-bolschewistischen Aufreißer die Macht in der Hand haben, wird das Christentum in schauerlicher und gründlicher Weise zertrümmert und vernichtet.

Darüber hinaus marschiert über die ganze Welt die gottesleugnerische marxistische und bolschewistische Bewegung hinweg. In aller Welt hallen ihre Schlagworte wieder: „Fort mit dem Gottesglauben! Es gibt keinen Gott!“ „Fort mit der Religion! Religion ist Volksverblöschung!“ Der „Verband der Gottlosen“ ist eine weltumspannende Organisation mit Millionen von Mitgliedern geworden und die antireligiöse und antichristliche Literatur überschwemmt heute die Völker.

Diese ganze Hebe, dieser Kampf, dieser wahnsinnige Haß kommt aus einer Quelle, hat einen Urheber. Es ist der Jude. Moskau, die Hauptstadt der von Juden beherrschten Sowjetunion ist die große Propagandazentrale

„Du sollst ihre Götter nicht anerkennen. Sondern ihre Tempel sollst Du niederreißen und ihre Altäre sollst Du zerschmettern.“ (3. Mos. 7, 24)

Deutscher Volksgenosse!

Wenn Du diese Sonder-Nummer bis zum Ende durchgelesen und aus der Hand gelegt hast, dann hast Du erst den wahren Sinn des Christentums kennen gelernt. Dann weißt Du erst, warum Christus kämpfte und warum er sterben mußte.

Sorge dafür, daß auch die Millionen Anderen in Deutschland diese Aufklärung erhalten. Du dienst damit Deinem Volk und Vaterland.

Die Juden sind unser Unglück!

Endnu et minde fra senmiddelalderen skal nævnes. På korets ydermur i højre side højt oppe findes et sandstensrelief fra begyndelsen af 1300-tallet. Det sætter jøderne i intimt forhold til det af dem foragtede svin. Under en so ligger unge svin og jøder og dier. Bagved soen står en rabbiner, han løfter soens højre ben op og med venstre hånd trækker han dens bagdel hen over sig og stierer ind i dens bagdel. Meningen er, at på den måde erhverver jøderne sig deres viden. Sandstensrelieffet giver et glimt af den heftige antijødiske stemning og fremfærd, som i senmiddelalderen havde udviklet sig i Tyskland såvel som andre steder. Et stræde bagved rådhuset mod øst blev kaldt Jüdenstraße, Jødegade, men jøderne blev forvist »for evigt« fra Wittenberg i 1440. Luther, som naturligvis ofte gik forbi dette heftigt antijødiske relief, kommenterer det siden med tilslutning. Soen var *Talmud*, sagde han. I øvrigt inspirerede netop dette relief den senere danske hofprædikant og biskop i Lunds Stift, Peder Winstrup, til et stærkt antijødisk digt i 1660'erne. Det var noget af hans udbytte efter et studieophold i Wittenberg.

I brolægningen neden for sandstensrelieffet er der nu, efter 2. Verdenskrig, anbragt et minde, som opfordrer til forsoning mellem kristne og jøder.

Men Wittenberg havde endnu større religiøse tilbud til de fromme. Ved Allehelgensstiftskirken, hvor der var ansat en provst og seks såkaldte stiftsherrer, opbevarede man værdifulde *relikvier*, som under bestemte betingelser kunne give store gevinster. Man ejede bl.a. en af tornene fra Kristi tornekrone, og man ejede retten til at udstede en særlig aflad, som man ellers skulle helt til Assisi for at modtage. *Afladen* spillede en stadig større rolle i menneskers gudsforhold i tiden omkring 1500. Spørgsmålet var uendeligt indviklet, og teologerne var selv i vildrede, men sikkert var det, at aflad hang sammen med bodsskrifter. De »straffe«, som skriftefræderen idømte den skriftende, kunne besejres i fremsigelse af visse bønner, ofre til kirken og de fattige, pilgrimsrejser osv. Selvom man alvorligt bestræbte sig på at efterkomme

Indgangen til Stadskirken i Wittenberg med madonnastatuen øverst, rosetten og sandstensrelieffet over døren med de to apostle og neden under de fem helgener. (Foto Studio Kirsch, Wittenberg.)